

Illés Albert jezsuita atya – 2011 május 10.-én irt - levele P. Sajgó Szabolcs plébánosnak.

Szinte hihetetlen, ami bennünket a Karitás adományának jó hírére keresztül idén is ért általad. Szegeden ott hagytam a pusztai missziós munkát, a seminaristák folyamatos támogatását is. Az utolsó, akit folyamatosan ezidáig támogattam, egy nagybecskereki egyházmegyes, székelykevei teológus, Emmánuel. A szentelésére elmegyek júniusban, és ez lesz az utolsó segített/támogatott teológus, akit sikerül mint délvidékit a szentelésig kísérni hónapról hónapra. A pusztamissziót szépen viszik tovább a szegedi kispapok, mert a spirituális nagyon felkarolja a tanyákon élők sorsát. Az EU-ban élünk és még hatalmas területekre a villany sincs bevezetve, a gémeskutak vize meg ihatatlan/mérgezett, magas a ciántartalma...

Itt, Bonyhádön, a jó Isten tenyerén, ha küzdve is, de jól megvagyok. Végzem azt, amit tudok... A plébános, volt osztálytársam, minden lehető munkába bevon, amit végezni tudok. Bonyhádön kívül még hat falut látunk el. Ha erre képtelenek vagyunk, van egy nyugdíjas kalocsai egyházmegyes pap, aki átjön segíteni nekünk. A magyar helyzetet ismered...

A hat falu szegényei között a télen is és évközben is csak a gyermekek gyógyszereinek kiváltásában segítünk pénzzel, és azt csak a gyógyszerész kezébe adva. Ahogy az Alföldön meg kellett egy két dolgot tapasztalatból tanulnunk, itt hasonló módon tesszük. Aki ilyesmivel foglalkozik, annak tudnia kell egyet s más. A nagy szervezetek, akár a Karitás, akár a Málta, ilyen mélységekig nem tudnak lemenni, mint ahogy mi. Családról családra ismerjük a nyomort, nem kell a polgármesternek mondania, itt mi megyünk és szembesülünk a nyomorral.

A legszegényebbek nem is kérnek. Kivétel a cigányság. Itt belőlük is van bőven - ez egy más műfaj, más hozzáállás kell az Ő segítségükben, sorsuk megértésében - azt nem mondhatom, hogy felemelésében, mert sokan nem is akarnak erre az útra lépni. Aztán ott vannak mindazok, akik a cigányságot ilyen olyan célokra használják fel - ez azonban ismét más téma...

Kemény nagybőjti időt éltünk át, talán egy kicsit túlvállaltuk magunkat. Itt a kis városkában két nagyobb kereskedelmi lánc, a Tesco és a SPAR megengedte, hogy a kijáratnál koldulhatunk a már megvett áruból. A mi egyházközségi karitás csoportunkkal 20 napig koldultunk és csak tartós élelmiszereket. A plébános tíz napot állt kint és én is tíz napot. Sokat lehetett tanulni ebből a tíz napból. 139 csomagot készítettünk az összekoldult dolgokból, minden csomag névre, családra szabottan készült. Házhöz szállítottuk a csomagokat, hogy ne rohamozzák meg a plébániát olyan személyek, akik még valahogy fenn tudják magukat tartani. A legnagyobb csomag 39 kiló volt.

Az alföldi tanyavilágban több volt a nagycsaládos, a többgyermekes család, és ahol legalább három generáció van együtt. Itt más a helyzet. A Felvidékről és a székelységből ide letelepített családokban (most volt az emlékezés a hetven éve idetelepülésükre) még van négy, helyenként öt gyermek, a sváb családokban csak kettő vagy inkább egy gyermek. A cigány családokban 8-14 gyermek van. Ezzel nem mondtam még mindent el. Nem írok arról, hogy milyen nagy a munkanélküliségi rátánk, ismered. Az utóbbi egy év alatt még rosszabb helyzetbe kerültünk, mint eddig voltunk, mert most isszuk meg az elmúlt húsz esztendő levét.

Az időjárás most egy olyan fordulatot vett, hogy itt a Völgységben a fagy elvitte a barack-, a cseresznye- és a meggytermést, teljesen. Alig evickéltünk ki a sok vizes problémánkból, most ezzel kell szembenéznünk. De ne hidd, hogy népünk ezzel jobban az Úr Isten felé fordult volna.

Szolgálatunk teljesen missziós stílusban végzett szolgálat. A nagyszülőknél kell kezdenünk és az óvodában, az iskolákban a gyermekeknél. A 35-55 közötti generációt a legnehezebb elérni, megérinteni.

Köszönöm, amit értünk vagy szegényeinkért tettetek. Én ezekről nem nagyon szoktam írni, mert a rendünknek és mindenkinek van elég gondja. Az elmúlt évben és most tavasszal is (természeti csapások) kemény összefogással nekünk kell megtennünk, amit tudunk, itt és most. A többit majd rendező jóságos Gondviselőnk. Nagyon sokszor csak imádkozunk, és mást nem tudunk tenni, tehetetlennek gondoljuk magunkat, és azok is vagyunk az Úr Isten nélkül. Amikor ezt jó mélyen átéljük, akkor jön a segítség. Az Úr Istentől érkező segítség olyan sokrétű. Mi soha nem tudtuk volna úgy elrendezni dolgokat, ahogyan Ő elrendezett számunkra megoldhatatlannak látszó helyzetekben megfelelő segítségnyújtást.